

Haber-Yorum

“Büyük İsrail” ve Kibirli ve Hain Yahudi Varlığıyla Normalleşme Denklemi!

Haber:

İbrani kanal i24 News ile yaptığı röportajda Netanyahu, Filistin'den Ürdün, Mısır, Suriye ve Lübnan'a, oradan da Suudi Arabistan ve Irak'a uzanan yayılmacı bir vizyonla bağlantılı “tarihi ve manevi bir misyon” içinde olduğunu söyledi ve bunu nesillerden gelen bir mesaj olarak nitelendirdi. Röportajda, Filistin topraklarını ve Arap ülkelerinin bazı bölgelerini gösteren bir harita aldığı ve bunu şiddetle onayladığı ortaya çıktı. (Shehab)

Yorum:

Netanyahu, Ürdün, Suriye, Lübnan, Irak'ın büyük bir kısmı, Kuveyt, Arap Yarımadası ve Nil Nehri'ne kadar Mısır'ın doğu kısmını yutmak için büyük projesinin ortaya koyduğunu ve yedi Arap ülkesini siyasi haritadan sildiğini, Birleşmiş Milletler ve tüm uluslararası kuruluşlardan üyeliklerini düşürdüğünü ve küresel ve tarihi kayıtlardan sildiğini açıkça ilan ettiği halde neden diğer Arap ülkeleri onunla ilişkilerini normalleştirme ve diplomatik bağlar kurma konusunda ısrar ediyorlar?! Peki neden bu ülkeler hala diplomatik ilişkilerini sürdürmeye ve onunla ekonomik ve güvenlik alanında iş birliği yapmaya devam ediyorlar?!

Normalleşme veya diplomatik ilişkilerin kurulması aşağıdaki birkaç durumda gerçekleşebilir:

Birinci durum: Denk olanlar arasında olup bu denklik içinde, her iki taraf için de ticaret, bilimsel alışveriş, güvenlik ve benzerleri gibi birçok çıkarlar gerçekleşebilir; bu normalleşme, caiz olup olmamasıyla ilgili şeri kurallardan veya devletlerarası caiz olan ilişkide eşitlik olarak adlandırılan şeyden uzak bir şekilde ümmetin ihtiyaç duyduğu bu gayeler başka hiçbir yolla gerçekleştirilemiyorsa o zaman övülebilir, dahası vacip bile olabilir.

İkinci durum: Birisi güç, üstünlük, bilimsel ve askeri ilerleme ve jeopolitik etkiye sahip olan, diğeri ise tüm bu yönlerden daha zayıf olan iki çelişki arasındaki normalleşme ve siyasi ilişkiler; bu normalleşme, ya birincisinin genişlemesinden ya da eğer normalleşmeye devam etmezse çok şey kaybedecek ve bundan dolayı korku içinde olmaya devam edecek olmasından dolayı diğerini etkilenmesinden duyulan korkunun bir sonucu olur; işte bu nedenle kötülüğü uzaklaştırmak, zararı defetmek ve güvenliği sağlamak için normalleşme olabilir. Nitekim burada normalleşme, zorlama ve baskı yoluyla meydana gelmektedir; zira ilişkiler eşitsizdir ve çıkar dengesi diğeri dışında bir tarafa kaymış olup zayıf taraf bu ilişkileri sürdürmekte ısrarcıdır, hatta bunları pekiştirmeye ve kendi ülkesinin çıkarları için sunmaya çalışmaktadır; bu tür bir normalleşmeyi, yukarıda bahsedilen ülkeler arasındaki ilişkilerde görmekteyiz.

Üçüncü durum: Bu, iki taraf arasında gerçekleşmektedir; bu taraflardan biri, gerçeğe aykırı da olsa, kendisini mevcut güçlerden daha fazla güce ve nüfuza sahip bir efendi olarak görürken diğer taraf ise, güçlü tarafın varlığının bekası için gerekli olan şeyleri temin eden itaatkar bir köledir, yani diğer taraf ajan olmaktadır; ikinci tarafın varlığının gayesi, efendisinin hedeflerini gerçekleştirmek, ona hizmet etmek, onun adımlarını pekiştirmek ve amaçladığı gayeyi gerçekleştirmek için ona yardımcı olmaktır; dolayısıyla bu veya şu ajanın idare ettiği halklar için bunun hiçbir değeri

yoktur. Kazançlı çıkmak, diplomatik ve ticari köprüler kurmak, toprakları, hava sahasını, kaynakları ve zenginlikleri açmak ve bu kibirli taraf (Yahudi varlığı) için iyi yaşam yollarını sağlamak da dahil olmak üzere normalleşme ve rekabet için koşturan ve yarışan bu varlıklarda gördüğümüz şey işte budur. Bu ülkelerin, kayda değer bir karşılık olmaksızın ona sunmak için yarıştıkları ve Müslümanlar halkların mahrum bırakıldığı tüm tavizlere ve cömertliğe rağmen o, tehditler savuruyor, uyarıyor ve tüm bu anlaşmaları ortadan kaldıran büyük projesini açıklıyor.

Yaşananlar, İngiltere ve Amerika gibi iki yüzü olan tek bir efendinin şu iki projesinin bir sonucu olarak yorumlanabilir; Sykes-Picot Anlaşması ve Balfour Deklarasyonu; zira bu iki proje Arap devletlerini ve Yahudi varlığını ortaya çıkarmıştır. Bu anlaşmanın görevi, efendisine hizmet etmek, onun hayatta kalmasını ve bekasını sağlamak, bölgede onun adımlarını pekiştirmek, onu bu bölgede doğal ve kabul edilebilir bir varlık haline getirmek, akidevi, fikri veya sosyal engelleri ortadan kaldırmak ve onun bu topraklarda yerleşmesini sağlamak için kaldırılacak her şeyi kaldırmak için kölenin efendisi için olan görevi gibidir. Sonra bu varlıklar, askeri güçle bile olsa, harabelerinin üzerine saldırıp onları ele geçirerek görevlerini tamamlayacaklardır; zira birinci taraf, bu son adımın zeminini hazırladığından dolayı karşısında direniş unsurlarını bulmayacaktır; işte bundan dolayı bu mutant varlığın açıklaması gelmiştir.

Yok edilme ve ilhak tehdidiyle Arap ülkeleri, imzalanan antlaşmaları bekası için birleşirken, diğerleri Filistin halkının cihadını kınamak için koşturuyor, onlara destek vermiyor, aksine hiçbir maske veya kılıf olmadan güce gündüz onlara karşı komplo kuruyorlar; oysa Gazze'ye girip onun kontrolünü ele geçirmek için Arap güçleri oluşturmak ve eğitmek, efendi ile hizmetçi arasındaki normalleşmeden başka bir şey değildir.

Ümmet, şüpheye yer kalmayacak şekilde tehdit altındadır; zira ümmet, halkları ve çıkarları pahasına normalleşmek ve varlığın genişlemesi için köprüler kurmak için gece gündüz nefes nefese kalan ve çalışan rejimlerinden dolayı ciddi tehlike altındadır.

Peki hala siyah gözlükler takan ya da görmesini ve basiretini kör eden bir bandajla gözlerini bağlayanlar için bu denklemdeki düşman nerede; bu düşman, Sykes-Picot Anlaşması ile önceden yerleştirilip ümmeti yanıltmak ve onu dostun ve düşmanın kim olduğu mefhumundan uzaklaştırmak için gece gündüz çalışan zararlı devletçiklerin kurulması, sonra da bu düşmanın Arap varlıklardan oluşan diğer ajanların en yakını, en iyisi ve en sadığı olarak tasvir edilmesi ve bu nedenle de onunla normalleşmenin kaçınılmaz bir stratejik seçim olması değil midir?

Şüphesiz o, Sykes-Picot tiyatrosundaki sahnenin ritmini belirleyen ve ümmeti fikrinden, akidesinden, değerlerinden, yeteneklerinden ve gücünden mahrum bırakarak onu Yahudi varlığı için kolay bir av haline getiren iç düşmandır.

İşte vakıanın gerçeğinin anlaşılması burada yatmaktadır ki böylece ümmet, insanlık için çıkarılmış en hayırlı ümmet olarak konumuna yakışır bir şekilde davranabilsin ve bağrına çöreklenen bu gerçekliği değiştirmek için ayağa kalkabilsin, dolayısıyla göklerin ve yerin sakinlerinin razı olacağı Allah Subhanahu'nun vaadi, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesi ve farzların tacı olan Nübüvvet Minhacı üzere Hilafetle bu vakıayı ortadan kaldırabilsin.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Salim Ebu Sebeytan